

C/2024/1981

18.3.2024

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Europejska karta osoby z niepełnosprawnością i karta parkingowa dla osób z niepełnosprawnościami

(C/2024/1981)

Sprawozdawca:	Marko VEŠLIGAJ, burmistrz, miasto Pregrada
Dokument źródłowy:	Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej europejską kartę osoby z niepełnosprawnością i europejską kartę parkingową dla osób z niepełnosprawnościami COM(2023) 512 final Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady rozszerzającej dyrektywę [XXXX] na obywateli państw trzecich przebywających legalnie w państwie członkowskim COM(2023) 698 final

I. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1

Artykuł 2 ust. 2 – nowy ustęp

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p><i>Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do świadczeń i pomocy społecznej określonych w art. 2 ust. 2 lit. b) i c) pod następującymi warunkami:</i></p> <ul style="list-style-type: none">— posiadacze europejskiej karty osoby z niepełnosprawnością przenoszą się do innego państwa członkowskiego w celu podjęcia pracy lub nauki do czasu, gdy ich status osoby z niepełnosprawnością zostanie poddany ponownej ocenie i formalnie uznany przez właściwe organy w przyjmującym państwie członkowskim, oraz— posiadacze europejskiej karty osoby z niepełnosprawnością uczestniczą w unijnym programie mobilności przez cały czas trwania tego programu. W sytuacjach spełniających te warunki państwa członkowskie zapewniają osobom posiadającym europejską kartę osoby z niepełnosprawnością dostęp do świadczeń i pomocy społecznej zgodnie z art. 2 ust. 2 lit. b) i c).

Uzasadnienie

Proponuje się, aby zachować ograniczone zastosowanie dyrektywy do ściśle określonych grup i tym samym przyjąć wyjątek dla osób uczących się, pracowników i uczestników unijnego programu mobilności z niepełnosprawnościami tylko odnośnie do art. 2 ust. 2 lit. b) i c), a nie art. 2 ust. 2 lit. a), który prawdopodobnie pokrywa większość świadczeń społecznych dla osób z niepełnosprawnościami. To podejście zapewnia równowagę między zachowaniem podstawowego celu dyrektywy i rozwiązaniem problemów związanych z dostępem do świadczeń w obszarze zabezpieczenia społecznego a obciążeniem, jakie może to stanowić dla systemów zabezpieczenia społecznego i – co za tym idzie – dla władz lokalnych i regionalnych. Jest to jednocześnie odpowiedź na apel organizacji społeczeństwa obywatelskiego o przyznanie tymczasowego dostępu do świadczeń przewidzianych w europejskiej karcie osoby z niepełnosprawnością i karcie parkingowej dla osób z niepełnosprawnościami.

Poprawka 2

Artykuł 5 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Państwa członkowskie wdrażają niezbędne środki w celu zapewnienia, aby posiadaczom europejskiej karty osoby z niepełnosprawnością podczas podróży do państwa członkowskiego innego niż państwo, którego są rezydentami, lub podczas wizyty w tym państwie członkowskim przyznano dostęp do wszelkich warunków specjalnych lub preferencyjnego traktowania oferowanych w odniesieniu do usług, działań i udogodnień, o których mowa w art. 2 ust. 1, na takich samych warunkach jak te przewidziane dla osób z niepełnosprawnościami posiadających orzeczenie o niepełnosprawności, kartę osoby z niepełnosprawnością lub inny oficjalny dokument uznający ich status osoby z niepełnosprawnością w tym państwie członkowskim.</p>	<p>Państwa członkowskie wdrażają niezbędne środki w celu zapewnienia, aby posiadaczom europejskiej karty osoby z niepełnosprawnością podczas podróży do państwa członkowskiego innego niż państwo, którego są rezydentami, lub podczas wizyty w tym państwie członkowskim przyznano dostęp do wszelkich warunków specjalnych lub preferencyjnego traktowania oferowanych w odniesieniu do usług, działań i udogodnień, o których mowa w art. 2 ust. 1, a także sytuacji wspomnianych w art. 2 ust. 3, na takich samych warunkach jak te przewidziane dla osób z niepełnosprawnościami posiadających orzeczenie o niepełnosprawności, kartę osoby z niepełnosprawnością lub inny oficjalny dokument uznający ich status osoby z niepełnosprawnością w tym państwie członkowskim.</p>

Uzasadnienie

Poprawka powiązana z poprawką 1 do art. 2.

Poprawka 3

Artykuł 6 ust. 4

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Europejską kartę osoby z niepełnosprawnością wydaje lub odnawia państwo członkowskie zamieszkania bezpośrednio lub na wniosek osoby z niepełnosprawnością. Jest ona wydawana i odnawiana w tym samym terminie, co termin określony w mającym zastosowanie prawodawstwie krajowym na potrzeby wydawania orzeczeń o niepełnosprawności, kart osoby z niepełnosprawnością lub wszelkich innych oficjalnych dokumentów uznających status osoby z niepełnosprawnością danej osoby.</p>	<p>Europejską kartę osoby z niepełnosprawnością wydaje lub odnawia państwo członkowskie zamieszkania bezpośrednio lub na wniosek osoby z niepełnosprawnością. Jest ona wydawana i odnawiana nieodpłatnie dla beneficjenta w rozsądnym terminie od daty złożenia wniosku, nie przekraczającym 60 dni, pod warunkiem że niepełnosprawność została już oficjalnie uznana na mocy prawa krajowego.</p>

Uzasadnienie

Aby wprowadzić ulepszenia wynikające z europejskiej karty osoby z niepełnosprawnością i karty parkingowej, należy zagwarantować otrzymanie i odnowienie obu kart w rozsądnym terminie. Ponadto posiadacze kart nie mogą ponosić dodatkowych kosztów. Należy jednak zauważyć, że ocena niepełnosprawności zgodnie z przepisami krajowymi ma zasadnicze znaczenie dla docelowego terminu 60 dni na wydanie i odnowienie obu kart oraz że należy wziąć pod uwagę wyjątki dotyczące okresu oceny.

Poprawka 4

Artykuł 6 ust. 4 – nowy ustęp

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p><i>Państwa członkowskie zapewniają, aby osoby z niepełnosprawnościami lub wyznaczeni przedstawiciele działający w ich imieniu i za ich zgodą mogli odwołać się od decyzji właściwych organów dotyczącej wydania, przedłużenia lub cofnięcia europejskiej karty osoby z niepełnosprawnością.</i></p>

Uzasadnienie

Dodatkowe odniesienie służące zwiększeniu widoczności samostanowienia osób z niepełnosprawnością oraz podkreśleniu, że mają one dostęp do tych samych instrumentów prawnych co osoby bez niepełnosprawności.

Poprawka 5

Artykuł 9

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<ol style="list-style-type: none"> 1. Państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej warunki oraz przepisy, praktyki i procedury dotyczące wydawania, odnawiania lub cofania europejskiej karty osoby z niepełnosprawnością i europejskiej karty parkingowej dla osób z niepełnosprawnościami w dostępnych formatach, w tym w formatach cyfrowych, oraz na wniosek osób z niepełnosprawnościami w formatach wspomagających. 2. Państwa członkowskie wdrażają odpowiednie środki w celu podnoszenia świadomości społeczeństwa i informowania osób z niepełnosprawnościami, również w dostępnym sposób, o istnieniu i warunkach uzyskania, używania lub odnawiania europejskiej karty osoby z niepełnosprawnością i europejskiej karty parkingowej dla osób z niepełnosprawnościami. 3. Państwa członkowskie podejmują wszystkie niezbędne działania w celu zapobieżenia ryzyku fałszerstwa lub nadużycia i aktywnie zwalczają przypadki nieuczciwego użycia i fałszowania europejskiej karty osoby z niepełnosprawnością i europejskiej karty parkingowej dla osób z niepełnosprawnościami. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Państwa członkowskie, a w stosownych przypadkach władze lokalne i regionalne, podają do wiadomości publicznej warunki oraz przepisy, praktyki i procedury dotyczące wydawania, odnawiania lub cofania europejskiej karty osoby z niepełnosprawnością i europejskiej karty parkingowej dla osób z niepełnosprawnościami w dostępnych formatach, w tym w formatach cyfrowych, oraz w formatach wspomagających dla osób z niepełnosprawnościami. Specjalną uwagę należy zwrócić na osoby niewidome i niedowidzące oraz osoby z zaburzeniami słuchu i z zaburzeniami funkcji poznawczych i zapewnić im np. informacje w ich ojczystym języku migowym lub w formacie łatwym do czytania i zrozumienia. 2. Państwa członkowskie, a w stosownych przypadkach władze lokalne i regionalne, wdrażają odpowiednie środki w celu podnoszenia świadomości społeczeństwa i informowania osób z niepełnosprawnościami, również w dostępnym sposób, o istnieniu i warunkach uzyskania, używania lub odnawiania europejskiej karty osoby z niepełnosprawnością i europejskiej karty parkingowej dla osób z niepełnosprawnościami. 3. Państwa członkowskie, a w stosownych przypadkach władze lokalne i regionalne, podejmują odpowiednie środki w celu podnoszenia świadomości społecznej oraz informowania osób z niepełnosprawnościami, również w przystępnych formatach, o szczególnych warunkach lub preferencyjnym traktowaniu na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym, wykorzystując wszystkie kanały informacyjne, w tym na szczeblu gminnym.

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>4. Państwa członkowskie wdrażają niezbędne środki w celu zapewnienia, aby posiadacze europejskiej karty osoby z niepełnosprawnością lub europejskiej karty parkingowej dla osób z niepełnosprawnościami zwracali swoje karty właściwym organom, kiedy przestaną spełniać warunki stanowiące podstawę wydania im tych kart.</p> <p>5. Państwa członkowskie wdrażają niezbędne środki w celu zapewnienia, aby w przypadku powzięcia informacji o przypadkach nadużycia lub niewłaściwego użycia na ich terytorium kart wydanych przez inne państwo członkowskie poinformowano właściwe organy w państwie członkowskim, w którym wydano europejską kartę osoby z niepełnosprawnością lub europejską kartę parkingową dla osób z niepełnosprawnościami. Państwo członkowskie, w którym wydano kartę, zapewnia odpowiednie działania następcze zgodnie z przepisami lub praktykami krajowymi.</p> <p>6. Państwa członkowskie przeprowadzają kontrole zgodności z obowiązkami wynikającymi z europejskiej karty osoby z niepełnosprawnością lub europejskiej karty parkingowej dla osób z niepełnosprawnościami oraz z odpowiednimi prawami osób z niepełnosprawnościami posiadających te karty i osób im towarzyszących lub pomagających, w tym ich asystentów osobistych.</p> <p>7. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, udostępnia się nieodpłatnie w jasny, wyczerpujący, przyjazny dla użytkownika i łatwo dostępny sposób, w tym za pośrednictwem oficjalnych stron internetowych podmiotów prywatnych lub organów publicznych, o ile takie strony są dostępne, lub za pomocą innych odpowiednich środków, zgodnie z odpowiednimi wymogami dostępności usług określonymi w załączniku I do dyrektywy (UE) 2019/882.</p>	<p>4. Państwa członkowskie, a w stosownych przypadkach władze lokalne i regionalne, podejmują wszystkie niezbędne działania w celu zapobieżenia ryzyku fałszerstwa lub nadużycia i aktywnie zwalczają przypadki nieuczciwego użycia i fałszowania europejskiej karty osoby z niepełnosprawnością i europejskiej karty parkingowej dla osób z niepełnosprawnościami.</p> <p>5. Państwa członkowskie, a w stosownych przypadkach władze lokalne i regionalne, wdrażają niezbędne środki w celu zapewnienia, aby posiadacze europejskiej karty osoby z niepełnosprawnością lub europejskiej karty parkingowej dla osób z niepełnosprawnościami zwracali swoje karty właściwym organom, kiedy przestaną spełniać warunki stanowiące podstawę wydania im tych kart.</p> <p>6. Państwa członkowskie, a w stosownych przypadkach władze lokalne i regionalne, wdrażają niezbędne środki w celu zapewnienia, aby w przypadku powzięcia informacji o przypadkach nadużycia lub niewłaściwego użycia na ich terytorium kart wydanych przez inne państwo członkowskie poinformowano właściwe organy w państwie członkowskim, w którym wydano europejską kartę osoby z niepełnosprawnością lub europejską kartę parkingową dla osób z niepełnosprawnościami. Państwo członkowskie, w którym wydano kartę, zapewnia odpowiednie działania następcze zgodnie z przepisami lub praktykami krajowymi.</p> <p>7. Państwa członkowskie, a w stosownych przypadkach władze lokalne i regionalne, przeprowadzają kontrole zgodności z obowiązkami wynikającymi z europejskiej karty osoby z niepełnosprawnością lub europejskiej karty parkingowej dla osób z niepełnosprawnościami oraz z odpowiednimi prawami osób z niepełnosprawnościami posiadających te karty i osób im towarzyszących lub pomagających, w tym ich asystentów osobistych.</p> <p>8. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, udostępnia się nieodpłatnie w jasny, wyczerpujący, przyjazny dla użytkownika i łatwo dostępny sposób, w tym za pośrednictwem oficjalnych stron internetowych podmiotów prywatnych lub organów publicznych, o ile takie strony są dostępne, lub za pomocą innych odpowiednich środków, zgodnie z odpowiednimi wymogami dostępności usług określonymi w załączniku I do dyrektywy (UE) 2019/882.</p> <p>9. Komisja udostępnia państwom członkowskim oraz ich władzom lokalnym i regionalnym odpowiednie środki finansowe na pokrycie kosztów procedur administracyjnych, fizycznego wydania karty, dostarczania informacji i kampanii uświadamiającej oraz innych powiązanych kosztów.</p>

Uzasadnienie

W ramach tej poprawki należy wyjaśnić, że władze lokalne i regionalne odgrywają kluczową rolę we wdrażaniu europejskiej karty osoby z niepełnosprawnością i karty parkingowej dla osób z niepełnosprawnościami i dlatego powinny być w większym stopniu konsultowane. Ponadto ich zadaniem jest informowanie grup docelowych o tych kartach w przystępny sposób dzięki codziennemu kontaktowi z osobami z niepełnosprawnością. Wreszcie ważnym punktem w tym kontekście jest to, że władze lokalne i regionalne nie mogą ponosić dodatkowych obciążeń finansowych, lecz muszą być wspierane w tym zakresie na szczeblu europejskim.

Poprawka 6

Artykuł 11 ust. 4

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.	Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa, z osobami z niepełnosprawnościami oraz reprezentującymi je organizacjami, jak również z odpowiednimi wykonawczymi organami administracyjnymi na szczeblu lokalnym i regionalnym.

Uzasadnienie

Celem tej poprawki jest zapewnienie uczestnictwa podmiotów, które mają odnieść korzyści z wdrożenia danej dyrektywy, oraz monitorowania przez nie działań. Dzięki bezpośredniemu udziałowi osoby z niepełnosprawnościami mogą dzielić się swoją wiedzą fachową i doświadczeniami na potrzeby prawodawstwa bardziej sprzyjającego włączeniu społecznemu. Władze lokalne i regionalne również mają duże doświadczenie, ponieważ większość kwestii dotyczących osób z niepełnosprawnościami jest rozpatrywana na ich szczeblu politycznym.

Poprawka 7

Artykuł 12 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Komisję wspiera komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	Komisję wspiera komitet. W znaczący sposób angażuje się organizacje reprezentujące osoby z niepełnosprawnościami. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Uzasadnienie

Niniejsza poprawka odzwierciedla postulat kilku zainteresowanych stron reprezentujących osoby z niepełnosprawnościami.

Poprawka 8

Artykuł 15

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
1. Państwa członkowskie zapewniają, aby podmioty prywatne lub organy publiczne podawały do wiadomości publicznej w dostępnych formatach informacje na temat wszelkich warunków specjalnych lub preferencyjnego traktowania zgodnie z art. 5.	1. Państwa członkowskie, a w stosownych przypadkach władze lokalne i regionalne , zapewniają, aby podmioty prywatne lub organy publiczne podawały do wiadomości publicznej w dostępnych formatach – w tym za pomocą przystępnych informacji upowszechnianych w formie audiowizualnej lub w prostym języku – informacje na temat wszelkich warunków specjalnych lub preferencyjnego traktowania zgodnie z art. 5. W tym celu należy zapewnić finansowanie UE, o czym mowa w artykule 9.

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
2. Państwa członkowskie zachęcają podmioty prywatne lub organy publiczne do dobrowolnego zapewniania osobom z niepełnosprawnościami warunków specjalnych lub preferencyjnego traktowania.	2. Państwa członkowskie, a w stosownych przypadkach władze lokalne i regionalne , zachęcają podmioty prywatne lub organy publiczne do dobrowolnego zapewniania osobom z niepełnosprawnościami warunków specjalnych lub preferencyjnego traktowania.
[...]	[...]

Poprawka 9

Artykuł 16 ust. 4

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
W sprawozdaniu Komisji uwzględnia się opinie osób z niepełnosprawnościami, zainteresowanych podmiotów gospodarczych i odpowiednich organizacji pozarządowych, w tym organizacji reprezentujących osoby z niepełnosprawnościami.	W sprawozdaniu Komisji uwzględnia się opinie osób z niepełnosprawnościami, wdrażających działania władz lokalnych i regionalnych , zainteresowanych podmiotów gospodarczych i odpowiednich organizacji pozarządowych, w tym organizacji reprezentujących osoby z niepełnosprawnościami.

II. ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW

1. Z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji Europejskiej dotyczącą ustanowienia wspólnego znormalizowanego modelu europejskiej karty osoby z niepełnosprawnością (EDC) i europejskiej karty parkingowej dla osób z niepełnosprawnościami (EPC) jako skutecznego środka zapewnienia swobody przemieszczania się, przy zachowaniu jak największej niezależności tych osób oraz prawa do równego traktowania i równych szans w zakresie dostępu do towarów i usług otwartych dla ogółu społeczeństwa.
2. Uważa, że cele tej inicjatywy nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający na szczeblu krajowym, ponieważ ustanawia się w niej unijne karty umożliwiające osobom z niepełnosprawnościami dochodzenie praw do parkowania i zarezerwowanych miejsc lub innego preferencyjnego traktowania podczas korzystania z usług, działalności lub treści w państwie członkowskim innym niż państwo ich zamieszkania, co ze względu na skalę i skutki działania można lepiej osiągnąć na poziomie UE. Inicjatywa jest zatem zgodna z zasadą pomocniczości.
3. Przypomina swoją wcześniejszą opinię w sprawie strategii na rzecz praw osób z niepełnosprawnościami⁽¹⁾, podkreślając znaczenie dostosowania nowej dyrektywy do kompleksowych zasad ustanowionych w poprzedniej opinii. Akcentuje potrzebę całościowego podejścia, tak aby nowa inicjatywa była nie tylko praktyczna, ale również oparta na szerszych rozważaniach dotyczących dostępności, niezależności i równych szans dla osób z niepełnosprawnościami.
4. Komitet odnosi się również z aprobatą do odrębnego wniosku Komisji COM(2023) 698 final rozszerzającego zakres dyrektywy na obywateli państw trzecich legalnie zamieszkujących na terytorium państwa członkowskiego. Rozszerzenie to jest niezbędne, aby zapobiec nie tylko wszelkiej dyskryminacji między obywatelami UE a obywatelami państw trzecich zamieszkującymi w Unii Europejskiej, ale także aby zapewnić równy dostęp osobom potrzebującym europejskiej karty osoby z niepełnosprawnością i karty parkingowej dla osób z niepełnosprawnościami.
5. Podkreśla, że celem tej dyrektywy nie jest harmonizacja różnych kryteriów kwalifikowalności, warunków lub procedur oceny w celu uzyskania statusu osoby z niepełnosprawnością; kompetencję tę pozostawia się państwom członkowskim zgodnie z zasadą pomocniczości.
6. Wyraża zadowolenie, że model ten zapewnia równy dostęp do szczególnych warunków lub preferencyjnego traktowania wszystkim osobom z niepełnosprawnościami posiadającym EDC lub EPC oraz że informacje są dostarczane w przystępnych formatach zgodnie z odpowiednimi wymogami określonymi w załączniku I do dyrektywy 2019/882⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 300 z 27.7.2021, s. 24.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/882 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie wymogów dostępności produktów i usług (Dz.U. L 151 z 7.6.2019, s. 70).

7. Uważa, że wspólne znormalizowane modele EDC i EPC zawarte we wniosku nie wykraczają poza to, co jest konieczne i proporcjonalne do wykonywania praw osób z niepełnosprawnościami w zakresie swobody przemieszczania się oraz prawa do równego traktowania i równych szans w zakresie dostępu do usług i działalności w UE.

8. Podkreśla, że trzeba dokładnie zdefiniować zakres stosowania tej dyrektywy ze względu na różne procedury i rozwiązania w państwach członkowskich dotyczące preferencyjnego traktowania, a także jasno określić usługi i rodzaje działalności objęte dyrektywą, które należy odróżnić od usług i działalności w dziedzinie zabezpieczenia społecznego, ochrony socjalnej lub pomocy społecznej nieobjętych dyrektywą.

9. Zaleca rozszerzenie zakresu EDC na usługi zabezpieczenia społecznego w okresach przejściowych, jeśli chodzi o studia lub rekrutację osób z niepełnosprawnościami w innym państwie członkowskim. Proponuje się wydłużenie tego okresu nie tylko do momentu ustanowienia pełnych uprawnień w nowym państwie członkowskim, ale również w odniesieniu do krótkich pobyków, takich jak wymiany młodzieży, wymiany studenckie, staże, szkolenia zawodowe itp. Ma to kluczowe znaczenie, ponieważ osoby z niepełnosprawnościami przenoszące się do innego kraju często borykają się z lukami w uprawnieniach do zabezpieczenia społecznego. Wypełnienie tych luk eliminuje dyskryminację, zwiększa równouprawnienie osób z niepełnosprawnościami oraz umożliwia im pełne korzystanie z prawa do swobodnego przemieszczania się, jednej z czterech podstawowych wolności, na których opiera się UE, zakładającej zasadę równego traktowania.

10. Zwraca uwagę na znaczenie władz lokalnych i regionalnych dla skutecznego wdrażania dyrektywy, a przede wszystkim władz publicznych w ośrodkach turystycznych, zgodnie z ich kompetencjami, które mogą obejmować np. zapewnienie odpowiednich miejsc parkingowych, kontrolę dostępu do usług, działań i udogodnień dla posiadaczy kart, zapewnienie regularnych kontroli w celu zapobiegania nadużyciom itp.

11. Podkreśla rolę władz lokalnych i regionalnych w zapewnianiu obywatelom, zwłaszcza osobom z niepełnosprawnościami, programów szkoleniowych na temat ich praw i możliwości jako posiadaczy kart, a także dla urzędników, pracowników i podmiotów prywatnych. Jest to szczególnie istotne w ośrodkach turystycznych oferujących produkty i usługi związane z turystyką (np. publiczne podmioty zamawiające, pracownicy służby zdrowia, pracownicy ochrony ludności, przewodnicy turystyczni, organizatorzy wycieczek, przewoźnicy itp.).

12. Podkreśla w szczególności potrzebę szkolenia pracowników kontrolujących poprawność świadectw parkingowych na pojazdach, a także podjęcia wszelkich niezbędnych środków, aby przeciwdziałać niewłaściwemu wykorzystywaniu EPC przez kierowców bez żadnej niepełnosprawności. Ocenia wniosek pozytywnie pod względem zapobiegania przestępczości, ponieważ w UE występują znaczne problemy w związku z niewłaściwym wykorzystaniem, kradzieżą i fałszowaniem tych kart. System, który ma zostać stworzony w celu wymiany informacji między państwami członkowskimi, może faktycznie przeciwdziałać tym problemom.

13. Zwraca uwagę na potrzebę ścisłej i stałej współpracy władz lokalnych i regionalnych z usługodawcami oraz rozważenia istotnej roli samorządów w gromadzeniu informacji zwrotnych, poprawie skuteczności i użyteczności kart oraz wymianie najlepszych praktyk na temat wdrażania kart.

14. Podkreśla, że EDC powinna uzupełniać zaświadczenie o niepełnosprawności wydawane na szczeblu krajowym i przydzielane oddzielnie oraz że wydawanie karty zarówno w formie fizycznej, jak i elektronicznej powinno być bezpłatne dla wszystkich użytkowników na ich wniosek. Ponadto ramy te będą dotyczyć potwierdzenia niepełnosprawności we wszystkich państwach członkowskich.

15. Popiera wymóg pełnego poszanowania prawa do prywatności i ochrony danych osobowych oraz stosowania zabezpieczeń przy przetwarzaniu danych osobowych zgodnie z ogólnym rozporządzeniem o ochronie danych (RODO) ⁽³⁾, ze szczególnym uwzględnieniem poufności informacji na temat rodzaju niepełnosprawności.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

16. Podkreśla potrzebę szybkiego wdrożenia dyrektywy i ścisłej współpracy ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, a także integracji wszystkich dostępnych systemów i rejestrów na szczeblu państw członkowskich. Ma to na celu zwiększenie użyteczności obu kart w sytuacjach łączących niepełnosprawność z określonymi prawami, a tym samym zmniejszenie obciążeń administracyjnych dla organów publicznych, w tym organów lokalnych i regionalnych. Chodzi tu np. o niepewność prawną związaną z nieuznaniem statusu osoby niepełnosprawnej w odniesieniu do równego traktowania i możliwości dostępu do towarów i usług podczas podróży.

17. Podkreśla potrzebę szybkiego wprowadzenia nowego wspólnego modelu EPC, ponieważ duża liczba osób z niepełnosprawnościami korzysta z transportu prywatnego z uwagi na to, że jest to najkorzystniejszy, a wręcz jedyny sposób samodzielnego poruszania się.

18. Zwraca uwagę na potrzebę wsparcia finansowego UE dla władz lokalnych i regionalnych w celu zapewnienia narzędzi cyfrowych na potrzeby wdrażania EDC na szczeblu samorządowym, biorąc pod uwagę to, że nie wszystkie władze lokalne i regionalne UE ustanowiły cyfrowy rejestr osób z niepełnosprawnościami i narzędzia cyfrowe.

19. Wzywa władze lokalne i regionalne do aktywnego poszukiwania europejskich i krajowych funduszy wspierających wydane inwestycje w usprawnienie i dostosowanie infrastruktury, takie jak dostępne podjazdy i windy. Celem jest tu zabezpieczenie i dalsze rozwijanie projektów, które poprawią dostępność dla osób z niepełnosprawnościami. Rozszerzenie widoczności i dostępności budynków i usług publicznych dla osób z niepełnosprawnościami bezpośrednio zwiększy użyteczność i przydatność karty.

20. Podkreśla, że należy zdefiniować na szczeblu europejskim, krajowym i regionalnym minimalne normy dostępności dla osób z niepełnosprawnościami. Istotne jest również upowszechnienie kart w życiu codziennym poprzez różne działania na poziomie lokalnym i regionalnym. Aby poprawić jakość życia osób z niepełnosprawnościami, warto zintegrować karty z takimi usługami publicznymi jak transport i wydarzenia kulturalne, a także szkolić lokalnych urzędników na temat znaczenia kart, korzystania z nich itp.

21. Sądzi, że władze lokalne mają do odegrania kluczową rolę w promowaniu i zwiększaniu widoczności kart. Władze te mogą w szerokiej gamie kampanii skierowanych do ogółu społeczeństwa, potencjalnych użytkowników i usługodawców informować o samym istnieniu kart oraz o warunkach ich uzyskiwania, wykorzystywania i odnawiania. Informacje takie należy upowszechniać we wszystkich językach UE oraz w prostych formatach czytania i języka migowego na najwyższym poziomie godności z Wytycznymi w sprawie dostępności treści internetowych.

Bruksela, dnia 31 stycznia 2024 r.

Vasco ALVES CORDEIRO

*Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów*